

BERNSKA KONVENCIJA ZA ZAŠTITU KNJIŽEVNIH I UMJETNIČKIH DJELA¹

Od 9. septembra 1886., dopunjena u Parizu 4. maja 1896., izmjenjena u Berlinu 13. novembra 1908., dopunjena u Bernu 20. marta 1914., izmjenjena u Rimu, 2. juna 1928., u Briselu 26. juna 1948., u Stokholmu 14. jula 1967. i u Parizu 24. jula 1971. godine

Zemlje Unije, podjednako prožete željom da što je moguće efikasnije i istovjetnije zaštite prava autora na njihovim književnim i umjetničkim djelima,

Priznajući značaj rada Konferencije za reviziju održane u Stockholmu 1967. godine,

Odlučile su izmjeniti Akt prihvaćen na Konferenciji u Stokholmu, ostavljajući potpuno neizmjenjene članove toga Akta od 1. do 20. i od 22. do 26.

U skladu s time, potpisani opunomoćnici, nakon što su podnijeli svoje punomoći, nađene u dobroj i propisanoj formi, saglasili su se u slijedećem:

Član 1.

Zemlje na koje se ova Konvencija primjenjuje, formiraju Uniju za zaštitu prava autora na njihovim književnim i umjetničkim djelima.

Član 2.

- 1) Izrazi «književna i umjetnička djela» obuhvaćaju sve tvorevine iz književnog, naučnog i umjetničkog područja, bez obzira na način i oblik njihovog izražavanja, kao knjige, brošure i ostali spisi; predavanja, govori, besjede i druga djela iste prirode; dramska ili dramsko-muzička djela; koreografska i pantomimska djela; muzičke kompozicije sa rječima ili bez njih; kinematografska djela s kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim kinematografiji; djela iz područja crtanja, slikarstva, arhitekture, kiparstva, graviranja, litografije; djela iz područja fotografije sa kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim fotografiji; djela primjenjene umjetnosti; ilustracije, geografske karte, planovi, skice i plastična djela koja se odnose na geografiju, arhitekturu ili nauku.
- 2) Prepušteno je, međutim, zakonodavstvima zemalja Unije da propišu da će književna i umjetnička djela ili pak jedna ili više kategorija između njih, biti zaštićena jedino ukoliko su fiksirana na materijalnoj podlozi.
- 3) Kao originalna djela, bez štete za prava autora originalnog djela, zaštićeni su prevodi, adaptacije, muzički aranžmani i druge prerade književnog ili umjetničkog djela.
- 4) Prepušteno je zakonodavstvima zemalja Unije da utvrde zaštitu koja će se davati službenim tekstovima iz zakonodavnog, administrativnog ili sudskog područja, kao i zvaničnim prevodima ovih tekstova.
- 5) Zbirke književnih ili umjetničkih djela, kao što su enklipedije i antologije, koje, s obzirom na izbor ili raspored sadržaja, predstavljaju intelektualne tvorevine, zaštićene su kao takve, bez štete za pravo autora na svako od tih djela, koja čine sastavni dio tih zbirki.
- 6) Gore spomenuta djela su zaštićena u svim zemljama Unije. Ova se zaštita vrši u korist autora i njihovih nosioca prava.

¹ Pregled međunarodnih multilateralnih ugovora, čija je članica, odnosno kojima je vezana Bosna i Hercegovina je objavljen u «Službenom listu RBiH», broj 25/93.

- 7) Prepušteno je zakonodavstvima zemalja Unije da utvrde područja primjene zakona koji se odnosi na djela primjenjene umjetnosti i industrijske crteže i modele, kao i na uvjete pod kojima će takva djela, crteži i modeli biti zaštićeni, vodeći pri tome računa o odredbama člana 7.4) ove Konvencije. Za djela koja su u zemlji porijekla zaštićena isključivo kao crteži i modeli, moći će se u drugim zemljama Unije tražiti samo ona zaštita koja se daje crtežima i modelima u tim zemljama; međutim, ako se takva specijalna zaštita ne daje u toj zemlji, ta djela bit će zaštićena kao umjetnička djela.
- 8) Zaštita po ovoj Konvenciji ne primjenjuje se na dnevne novosti ili na razne vijesti koje imaju karakter običnih izvještaja štampe.

Član 2 bis.

- 1) Prepušteno je zakonodavstvima zemalja Unije da djelomično ili potpuno isključe iz zaštite predviđene u prethodnom članu, političke govore i govore održane tokom sudskih rasprava.
- 2) Također je prepušteno zakonodavstvima zemalja Unije da odrede uvjete pod kojima će predavanja, govori, propovjedi i druga djela takve prirode, koja su javno izrečena moći biti reproducirana putem štampe, emitirana putem radio-difuzije, prenošena javnosti preko žice i biti predmet javnog priopćenja, predviđenog članom 11 bis 1) ove Konvencije, ukoliko je takvo korištenje opravdano ciljem koji se treba postići obavješćivanjem.
- 3) Međutim, jedino autor uživa isključivo pravo da svoja djela, spomenuta u prethodnim stavovima, skupi u zbirke.

Član 3.

- 1) Po ovoj Konvenciji zaštićeni su:
 - a) autori državljani jedne od zemalja Unije za svoja objavljena ili neobjavljena djela;
 - b) autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije za djela koja prvi puta objavljuju u jednoj od tih zemalja ili istovremeno u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije;
- 2) Autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije, ali koji imaju uobičajeno boravište u jednoj od njih, izjednačeni su, zbog primjene ove Konvencije, s autorima državljanima ove zemlje.
- 3) Pod «objavljenim djelima», podrazumjevaju se djela izdana uz pristanak njihovih autora, bez obzira na način izrade njihovih primjeraka, ako je stavljanje na raspolaganje ovih posljednjih bilo takvo da zadovoljava razumne potrebe javnosti, vodeći pri tome računa o prirodi djela. Prikazivanje nekog dramskog, dramsko-muzičkog ili kinematografskog djela, izvođenje nekog muzičkog djela, javna recitacija nekog književnog djela, prenos ili radio-difuzija književnih ili umjetničkih djela, izložba nekog umjetničkog djela i izgradnja nekog arhitektonskog djela, ne predstavlja objavljivanje.
- 4) Smatra se da je neko djelo istovremeno objavljeno u više zemalja, ako je objavljeno u dvije zemlje ili više zemalja u roku od trideset dana od njegovog prvog objavljivanja.

Član 4.

Po ovoj Konvenciji, čak i ako nisu ispunjeni uslovi predviđeni u članu 3, zaštićeni su:

- a) autori kinematografskih djela, čiji proizvođač ima svoje sjedište ili uobičajeno boravište u jednoj od zemalja Unije;
- b) autori arhitektonskih djela sagrađenih u jednoj zemlji Unije, ili djela grafičkih i plastičnih umjetnosti, koja čine sastavni dio nekretnina koje se nalaze u zemlji Unije.

Član 5.

- 1) Autori uživaju, u pogledu djela koja su zaštićena po ovoj Konvenciji, u zemljama Unije osim zemlje porjekla djela, prava koja odnosi zakoni sada daju ili će kasnije dati svojim državljanima, kao i prava, specijalno dana ovom Konvencijom.
- 2) Uživavanje i vršenje ovih prava ne podliže nikakvoj formalnosti; ovo uživanje i vršenje prava nezavisno je od postojanja zaštite u zemlji porjekla djela. Prema tome, izvan odredaba ove Konvencije, obim zaštite, kao i pravna sredstva zaštićena autoru radi zaštite njegovih prava, isključivo se određuju zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.
- 3) Zaštita u zemlji porjekla djela određuje se nacionalnim zakonodavstvom. Međutim, ako autor nije državljanin zemlje porjekla djela za koje je zaštićen po ovoj Konvenciji, imat će u toj zemlji jednaka prava kao i domaći autori.
- 4) Kao zemlja porjekla djela, smatra se:
 - a) za djela koja su objavljena prvi put u jednoj od zemalja Unije, ova posljednja, međutim, u slučaju da su djela objavljena istovremeno u više zemalja Unije koja daju različita trajanja zaštite, smatrat će se da je to ona zemlja, čije zakonodavstvo daje najraću zaštitu;
 - b) za djela objavljena istovremeno u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije, ova posljednja će se smatrati zemljom porjekla;
 - c) za neobjavljena djela ili djela koja su prvi put objavljena u zemlji izvan Unije, a nisu objavljena istovremeno u jednoj zemlji Unije, bit će ona zemlja kojoj autor pripada; međutim,
 - i) ako su u pitanju kinematografska djela čiji proizvođač ima sjedište ili uobičajeno boravište u jednoj od zemalja Unije, bit će ova posljednja, i
 - ii) ako su u pitanju arhitektonska djela sagrađena u zemlji Unije ili djela grafičkih i plastičnih umjetnosti u sklopu nekretnina koje se nalaze u zemlji Unije, zemlja porijekla bit će ova posljednja zemlja.

Član 6.

- 1) U slučaju da neka zemlja izvan Unije ne štiti na dovoljan način djela autora koji su državljani jedne od zemalja Unije, zemlja Unije može ograničiti zaštitu djela onih autora, koji su u trenutku prvog objavljivanja djela, državljani druge zemlje i nemaju uobičajeno boravište u jednoj od zemalja Unije. Ako zemlja u kojoj je prvi put djelo objavljeno, koristi ovo pravo, ostale zemlje Unije neće biti obavezne da djelima, koja su tako podvrgnuta specijalnom postupku, pruže veću zaštitu od one koja im je dana u zemlji gdje su prvi put objavljena.
- 2) Nikakvo ograničenje ustanovljeno na osnovu prethodnog stava, ne smije ići na štetu prava koja će neki autor steći na neko djelo objavljeno u jednoj zemlji Unije, prije nego je to ograničenje stupilo na snagu.
- 3) Zemlje Unije, koje će na osnovu ovog člana ograničiti zaštitu prava autora, obavjestit će o tome Generalnog direktora Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljem tekstu naznačen kao «Generalni direktor»), pismenom izjavom, u kojoj će biti naznačene zemlje u pogledu kojih je zaštita ograničena, kao i ograničenja kojima su podvrgnuta prava autora državljana tih zemalja. Generalni direktor obavjestit će o tome odmah sve zemlje Unije.

Član 6 bis

- 1) Nezavisno od imovinskih prava autora, čak i poslije ustupanja ovih prava, autor zadržava pravo na priznanje da je on tvorac djela i pravo da se protivi svakom iskrivljavanju, sakaćenju ili drugom preinačavanju djela, kao i svakoj drugoj povredi istog djela, što bi štetilo njegovoj časti ili njegovom ugledu.
- 2) Prava priznata autoru po prethodnom stavu 1) ostat će na snazi poslije njegove smrti najmanje do isteka imovinskih prava autora i moći će ih vršiti osobe ili ustanove ovlaštene na osnovu

nacionalnog zakonodavstva zemlje u kojoj se zaštita traži. Međutim, zemlje čije zakonodavstvo koje je na snazi u vrijeme ratifikacije ovog Akta ili pristupanja istom ne sadrži odredbe koje po autorovoj smrti osiguravaju zaštitu svih prava priznatih po gornjem stavu 1), imaju pravo predvidjeti da izvjesna od tih prava ne ostaju na snazi poslije smrti autora.

- 3) Pravna sredstva za zaštitu prava priznatih ovim članom, regulirana su zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

Član 7.

- 1) Trajanje zaštite koju daje ova Konvencija obuhvata život autora i pedeset godina po njegovoj smrti.
- 2) Međutim, u pogledu kinematografskih djela istjeće pedeset godina od kako je djelo postalo dostupno javnosti s pristankom autora, ili u nedostatku takvog događaja, za vrijeme od pedeset godina računajući od realizacije djela, trajanja zaštite ističe pedeset godina od te realizacije.
- 3) Za anonimna ili pseudonimna djela, trajanje zaštite priznato ovom Konvencijom, ističe pedeset godina od kako je djelo na dopušten način postalo dostupno javnosti. Međutim, ako pseudonim koji uzme autor ne predstavlja nikakvu sumnju u pogledu njegova identiteta, zaštita će trajati onoliko koliko je predviđeno u stavu 1). Ako autor anonimnog ili pseudonimnog djela otkrije svoj identitet u gore naznačenom razdoblju primjenit će se rok zaštite predviđen stavom 1). Zemlje Unije nisu obavezne štiti anonimna i pseudonimna djela za koja se može opravdano pretpostaviti da je njihov autor umro prije pedeset godina.
- 4) Prepušteno je zakonodavstvima zemalja Unije pravo da utvrde trajanje zaštite za fotografska djela i djela primjenjene umjetnosti, ukoliko su to umjetnička djela; međutim, trajanje ne može biti kraće od dvadeset i pet godina, računajući od realizacije takvog djela.
- 5) Rok zaštite poslije autorove smrti i rokovi predviđeni u stavcima pod 2), 3) i 4), počinju teći počev od smrti ili od događaja predviđenog u tim stavcima, ali se trajanje ovih rokova uvijek računa počev od prvog januara godine neposredno poslije smrti ili spomenutog događaja.
- 6) Zemlje Unije imaju pravo na duže trajanje zaštite, od onih predviđenih u prethodnim stavcima.
- 7) Zemlje Unije koje su vezane Rimskim aktom ove Konvencije i koje priznaju svojim nacionalnim zakonodavstvom, koje je na snazi u trenutku potpisivanja ovog Akta, kraća trajanja zaštite od onih predviđenih u prethodnim stavcima, imaju ih pravo zadržati u trenutku pristupanja ili ratifikacije ovog Akta.
- 8) U svakom slučaju, trajanje će biti regulirano zakonom zemlje u kojoj će se zaštita tražiti, međutim, ukoliko zakonodavstvo ove zemlje nije drugačije odredilo, ono neće moći preći trajanje utvrđeno u zemlji porijekla djela.

Član 7 bis

Odredbe prethodnog člana primjenjuju se također u slučaju kad autorsko pravo zajednički pripada saradnicima na nekom djelu, pod rezervom da se uzastopni rokovi po autorovoj smrti imaju računati od smrti saradnika koji je posljednji umro.

Član 8.

Autori književnih i umjetničkih djela zaštićeni ovom Konvencijom, uživaju svo vrijeme trajanja njihovih prava na originalno djelo isključivo pravo da prevode ili da daju odobrenje za prevođenje svojih djela.

Član 9.

- 1) Autori književnih i umjetničkih djela, zaštićeni ovom Konvencijom, uživaju isključivo pravo da daju odobrenje za reprodukciju svojih djela, bez obzira na način i oblik.

- 2) Prepušteno je zakonodavstvima zemalja Unije pravo da dopuste reproduciranje spomenutih djela u izvjesnim posebnim slučajevima, pod uslovom da ta reprodukcija ne ide na štetu redovnog korištenja djela i ne nanosi neopravdanu štetu zakonitim interesima autora.
- 3) U smislu ove Konvencije, svako zvučno ili vizualno snimanje smatra se reprodukcijom.

Član 10.

- 1) Dopušteni su citati uzeti iz djela koje je po zakonu već postalo dostupno javnosti, pod uslovom da je to u skladu sa dobrim običajima i u mjeri opravdanoj ciljem koji se ima postići, podrazumjevajući tu i citate iz novinskih članaka i časopisa, u odliku pregleda štampe.
- 2) U pogledu mogućnosti da se na dopušten način koriste književna ili umjetnička djela za ilustriranje nastave putem objavljivanja, radio difuznih emitiranja ili zvučnih ili vizualnih snimanja, u mjeri koju opravdava cilj koji se ima postići, mjerodavni su zakonodavstvo zemalja Unije i posebni sporazumi koji postoje ili će se zaključiti između njih, pod rezervom da takvo korištenje bude u skladu sa dobrim običajima.
- 3) Uz citate i korištenja navedene u prethodnim stavovima treba da se naznače izvor i ime autora, ako se njegovo ime nalazi u izvoru.

Član 10 bis

- 1) Prepušteno je zakonodavstvima zemalja Unije pravo da dopuste reproduciranje putem štampe, ili emitiranje ili prenos javnosti preko žica aktualnih članaka u kojima se pretresaju ekonomska, politička ili vjerska pitanja objavljena u novinama ili periodičnim časopisima ili emitiranih djela iste vrste, ako reproduciranje, radio-difuzija ili prenošenje nije izričito zabranjeno. Međutim, izvor mora biti jasno naznačen; zakonske posljedice povrede ove obaveze, bit će određene zakonima zemlje u kojoj se zaštita traži.
- 2) Prepušteno je, isto tako, zakonodavstvima zemalja Unije da utvrde uslove, pod kojima, prilikom izvještavanja o tekućim događajima putem fotografije ili kinematografije, ili putem radio-difuzije ili prenošenja javnosti preko žica, književna ili umjetnička djela gledana ili slušana u toku događaja, mogu biti reproducirana ili stavljena na raspolaganje javnosti, u mjeri koja opravdava cilj obavještavanja.

Član 11.

- 1) Autori dramskih, dramsko-muzičkih i muzičkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje:
 1. za javno predstavljanje i javno izvođenje svojih djela, podrazumjevajući tu javna predstavljanja i izvođenja svim sredstvima i postupcima;
 2. za javno prenošenje svim sredstvima prikazivanja i izvođenja svojih djela.
- 2) Autorima dramskih ili dramsko-muzičkih djela, priznaju se za vrijeme cijelog trajanja njihova prava na originalnom djelu, ista prava u pogledu prevođenja njihovih djela.

Član 11 bis

- 1) Autori književnih i umjetničkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje:
 1. za radio-difuziju njihovih djela ili njihovo priopćavanje javnosti bilo kojim sredstvom bezžičnog prenosa znakova ili slika;
 2. za svako priopštavanje javnosti bilo preko žica, bilo bez žica, djela emitiranog preko radija ako je ovo priopštenje vršeno putem neke druge ustanove, a ne izvorne;
 3. za priopštavanje javnosti preko zvučnika, ili bilo kojeg drugog sličnog uređaja za prenos znakova, zvukova ili slika, djela emitiranog putem radia.
- 2) Na zakonodavstvima zemalja unije je da utvrde uslove po kojima će se vršiti prava spomenuta u prethodnom stavu 1), ali će ovi uslovi biti strogo ograničeni na zemlje u kojima su prpoisani. Oni ni u kojem slučaju ne smiju naškoditi moralnom pravu autora, niti njegovom pravu na pravednu nagradu koju će, u nedostatku sporazuma, utvrditi nadležna vlast.

- 3) Ukoliko nije drugačije propisano, odobrenje dano u skladu sa stavom 1) ovog člana, ne obuhvata odobrenje za snimanje djela emitiranog putem radija sredstvima za snimanje zvukova ili slika. Međutim, prepušteno je zakonodavstvima zemalja Unije da utvrde propise o efemernim snimcima koje, putem svojih uređaja, vrši radio-difuzija svojim vlastitim sredstvima i za svoje emisije. Ova zakonodavstva mogu odobriti da se spomenuti snimci čuvaju u službenim arhivama zbog njihovog izuzetnog dokumentarnog značaja.

Član 11 ter

- 1) Autori književnih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje:
 4. za javnu recitaciju svojih djela podrazumjevajući tu javnu recitaciju svim sredstvima ili postupcima;
 5. za javno prenošenje svim sredstvima recitacije svojih djela.
- 2) Autorima književnih ili umjetničkih djela, priznaju se, za vrijeme cijelog trajanja njihovih prava na originalno djelo, ista prava u pogledu prevođenja njihovih djela.

Član 12.

Autori književnih ili umjetničkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje za prilagođavanje, aranžmane i druga preinačenja njihovih djela.

Član 13.

- 1) Svaka zemlja Unije može, ukoliko se nje tiče, odrediti rezerve i uslove koji se odnose na isključivo pravo autora muzičkog djela i autora teksta, čije je snimanje sa muzičkim djelom on već odobrio, dati odobrenje za zvučno snimanje spomenutog muzičkog djela sa tekstom, gdje je to slučaj; međutim, sve te rezerve i uslovi te prirode bit će strogo ograničeni na zemlje koje su ih propisale i ni u kojem slučaju ne smiju naškoditi pravu autora da dobije pravednu nagradu koju će, u nedostatku sporazuma, utvrditi nadležna vlast.
- 2) Snimci muzičkih djela koji bi se ostvarili u zemlji Unije u skladu sa članom 13.3) Konvencija potpisanih u Rimu 2. juna 1928. i u Bruxellesu 26. juna 1948., moći će se, u toj zemlji, reproducirati i bez pristanka autora muzičkih djela do isteka razdoblja od ove godine, počev od dana kada je spomenuta zemlja vezana ovim Aktom.
- 3) Snimci izrađeni prema stavovima 1) i 2) ovog člana i uvezeni bez dozvole zainteresiranih strana u neku zemlju u kojoj nisu dozvoljeni, mogu biti zabranjeni u toj zemlji.

Član 14.

- 1) Autori književnih ili umjetničkih djela imaju isključivo pravo dati odobrenje:
 1. za kinematografsko prilagođavanje i reproduciranje ovih djela i stavljanje u promet tako prilagođenih i reproduciranih djela;
 2. za javno prikazivanje i izvođenje i za žičano prenošenje javnosti tako prilagođenih ili reproduciranih djela.
- 2) Prilagođavanje u bilo kojem drugom umjetničkom obliku kinematografskih ostvarenja koja potiču od književnih ili umjetničkih djela, bez štete po odobrenju njihovih autora, podliježe odobrenju autora originalnih djela.
- 3) Odredbe člana 13.1) ne primjenjuju se.

Član 14 bis

- 1) Bez štete po prava autora bilo kojeg djela koje bi moglo biti prilagođeno ili reproducirano, kinematografsko djelo je zaštićeno kao originalno djelo. Nosilac autorskog prava na

kinematografskom djelu uživa ista prava kao i autor originalnog djela, podrazumjevajući tu i prava predviđena u prethodnom članu.

- 2) a) Određivanje nosilaca autorskog prava na kinematografskom djelu, prepušta se zakonodavstvu zemlje u kojoj se zaštita traži.

b) Međutim, u zemljama Unije u kojima zakonodavstvo priznaje kao takve nosioce prava autore koji su dali doprinose za realizaciju kinematografskog djela, ti autori, ako su angažirani da daju te doprinose, neće se moći, izuzev ako nije drugačije ili posebno ugovoreno, protiviti reproduciranju, stavljanju u promet, javnom prikazivanju i izvođenju, prenošenju javnosti preko žica, radio difuziji, priopštavanju javnosti, titlovanju i dubliranju tekstova kinematografskog djela.

c) Pitanje da li oblik angažiranja, koji je gore predviđen, treba, radi primjene prethodnog podstava b) biti ili ne biti pismeni ugovor ili neki odgovarajući pismeni akt, rješava se zakonodavstvom zemlje Unije u kojoj proizvođač kinematografskog djela ima svoje sjedište ili uobičajeno boravište. Ipak se prepušta zakonodavstvu zemlje Unije, u kojoj se zaštita traži, pravo da predvidi da to angažiranje treba biti izvršeno pismenim ugovorom ili kojim drugim odgovarajućim pismenim aktom. Zemlje koje koriste to pravo, trebaju o tome obavjestiti Generalnog direktora pismenom izjavom, koju će on odmah priopćiti svim drugim zemljama Unije.

d) Pod «ako nije drugačije ili posebno ugovoreno» se podrazumjeva svaki restriktivni uslov, koji može pratiti spomenuto angažiranje.
- 3) Ukoliko nacionalno zakonodavstvo ne odluči drugačije, odredbe gornjeg stava 2)b) se ne primjenjuju niti na autore scenarija, dijaloga i muzičkih djela, stvorenih za realizaciju kinematografskog djela, niti na glavnog reditelja istog. Međutim, zemlje Unije, čije zakonodavstvo ne sadrži odredbe koje predviđaju primjenu stava 2)b) na spomenutog reditelja, trebaju o tome obavjestiti Generalnog direktora pismenom izjavom koju će on odmah saopštiti svim drugim zemljama Unije.

Član 14 ter

- 1) Autor ili poslije njegove smrti osobe ili ustanove ovlaštene nacionalnim zakonodavstvom, uživaju, u pogledu originalnih umjetničkih djela ili originalnih rukopisa pisaca i kompozitora, neotuđivo pravo da budu zainteresirani u bilo kojoj prodaji djela, poslije prvog ustupanja učinjenog od strane autora.
- 2) Zaštita propisana u prethodnom stavu može se tražiti u svakoj zemlji Unije, samo ako zakonodavstvo zemlje kojoj autor pripada tu zaštitu dopušta i u opsegu koji je odobren zakonodavstvom zemlje u kojoj se ova zaštita traži.
- 3) Način i stopu naplate utvrdit će svako nacionalno zakonodavstvo.

Član 15.

- 1) Da bi autori književnih i umjetničkih djela, zaštićeni ovom Konvencijom, bili smatrani kao takvi, dok se ne dokaže suprotno, i da bi im prema tome bilo dopušteno da pred sudovima u zemljama Unije podnose tužbe protiv povreditelja njihovih prava, dovoljno je da im ime bude naznačeno na djelu na uobičajen način. Ovaj stav će se primjeniti čak i u slučaju da je to ime pseudonim, kada pseudonim koji je autor uzeo ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu njegovog identiteta.
- 2) Smatrat će se da je proizvođač kinematografskog djela, dok se ne dokaže suprotno, ona fizička ili pravna osoba, ime koje je naznačeno na tom djelu na uobičajen način.
- 3) Kod anonimnih i pseudonimnih djela koja ne potpadaju pod djela spomenuta u gornjem stavu 1) izdavač ime koje je navedeno na djelu, smatra se, u slučaju da nema drugog dokaza, kao osoba koja predstavlja autora i u tom svojstvu ima pravo štiti i ostvarivati autorska prava. Propisi ovog stava prestat će se primjenjivati kad autor otkrije svoj identitet i dokaže svoje svojstvo.
- 4) a) Za neobjavljena djela čiji autor nije poznat, ali za koja se može slobodno pretpostaviti da je njihov autor državljanin zemlje Unije, prepušteno je zakonodavstvu te zemlje pravo da odredi

nadležnu vlast koja će zastupati tog autora i biti ovlaštena da štiti i ostvaruje njegova prava u zemljama Unije.

b) Zemlje Unije, koje će, prema ovoj odredbi, izvršiti to označavanje, obavjestit će o tome Generalnog direktora pismenom izjavom u kojoj će naznačiti sve podatke koji se odnose na tako određenu vlast. Generalni direktor će ovu izjavu odmah saopštiti svim ostalim zemljama.

Član 16.

- 1) Svako oponašno djelo može se zabraniti u zemljama Unije u kojima originalno djelo uživa zakonsku zaštitu.
- 2) Odredbe prethodnog stava, mogu se također primjeniti na reprodukcije koje potiču iz neke zemlje u kojoj djelo nije zaštićeno ili je prestalo uživati zaštitu.
- 3) Zabrana se vrši u skladu sa zakonodavstvom svake zemlje.

Član 17.

Propisi ove Konvencije ne mogu ni u kome slučaju povrijediti pravo koje pripada vladi svake od zemalja Unije da dopusti, nadgleda ili zabranjuje zakonskim mjerama ili unutrašnjom policijom promet, prikazivanje ili izlaganje bilo kojeg djela ili proizvoda u pogledu kojih bi nadležna vlast vršila ovo pravo.

Član 18.

- 1) Ova se Konvencija primjenjuje na sva djela koja u trenutku njenog stupanja na snagu još nisu postala javno dobro u njihovoj zemlji porijekla uslijed isteka trajanja zaštite.
- 2) Međutim, ako neko djelo, time što je isteklo trajanje zaštite koja mu je ranije bila priznata, postane javno dobro zemlje u kojoj se zaštita traži, takvo djelo neće biti ponovno zaštićeno.
- 3) Primjena ovog načela vršit će se u skladu sa odredbama sadržanim u specijalnim konvencijama koje postoje ili koje će se u tu svrhu zaključiti između zemalja Unije. U nedostatku sličnih odredaba, dotične zemlje će urediti, svaka ukoliko se nje tiče, način na koji će spomenuto načelo primjenjivati.
- 4) Prethodne odredbe se podjednako primjenjuju u slučaju pristupanja Uniji i u slučaju novih pristupanja Uniji i u slučaju kada bi se zaštita proširila primjenom člana 7. ili odustajanjem od rezervi.

Član 19.

Propisi ove Konvencije ne sprječavaju da se traži primjena širih propisa koje bi izdalo zakonodavstvo neke od zemalja Unije.

Član 20.

Vlade zemalja Unije zadržavaju sebi pravo da pristupe sklapanju specijalnih aranžmana između sebe, ukoliko bi se tim aranžmanima autorima dala opsežnija prava od onih koja su im priznata Konvencijom ili ukoliko bi ti aranžmani sadržavali druge odredbe koje nisu protivne ovoj Konvenciji. Propisi postojećih aranžmana, koji odgovaraju gore navedenim uslovima, i dalje vrijede.

Član 21.

- 1) Posebne odredbe koje se odnose na zemlje u razvoju, nalaze se u Aneksu.
- 2) Pod rezervom odredaba člana 28. 1) b), Aneks čini sastavni dio ovog Akta.

Član 22.

- 1) a) Unija ima Skupštinu koju sačinjavaju zemlje Unije vezane članom 22. do 26.
 - b) Vladu svake zemlje predstavlja jedan delegat, uz eventualnu pomoć zamjenika, savjetnika i stručnjaka.
 - c) Izdatke svake delegacije snosi vlada koja ju je imenovala.
 - 2) a) Skupština:
 - i) raspravlja o svim pitanjima koja se odnose na održavanje i razvoj Unije i primjenu ove Konvencije;
 - ii) daje Međunarodnom birou za intelektualno vlasništvo (u daljem tekstu nazvan «Međunarodni biro»), predviđenom u Konvenciji o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljem tekstu nazvana «Organizacija») direktive koje se odnose na pripremu konferencija za reviziju, vodeći pri tome računa o primjedbama zemalja Unije koje nisu vezane članovima 22. do 26.;
 - iii) razmatra i odobrava izvještaje i rad Generalnog direktora Organizacije u vezi sa Unijom i daje mu sva potrebna uputstva koja se odnose na pitanja iz nadležnosti Unije;
 - iv) bira članove Izvršnog odbora Skupštine;
 - v) razmatra i odobrava izvještaje i rad Izvršnog odbora i daje mu direktive;
 - vi) utvrđuje program, usvaja trogodišnji proračun Unije i odobrava završne račune;
 - vii) usvaja finansijski pravilnik Unije;
 - viii) školuje komitete stručnjaka i radne grupe koje smatra da su potrebne za ostvarivanje ciljeva Unije;
 - ix) odlučuje koje zemlje koje nisu članice Unije i koje vladine i međunarodne nevladine organizacije mogu biti primljene na njenim zasjedanjima u ulozi promatrača;
 - x) usvaja izmjene člana 22. do 26.
 - xi) poduzima svaku drugu akciju koja doprinosi postizanju ciljeva Unije;
 - xii) izvršava sve ostale zadatke koji proizilaze iz ove Konvencije;
 - xiii) vrši, pod rezervom s kojom ih je prihvatila, prava priznata joj Konvencijom o osnivanju Organizacije;
 - b) O pitanjima koja takođe interesiraju i druge Unije kojima upravlja Organizacija Skupština odlučuje nakon što pribavi mišljenje Koordinacionog odbora Organizacije.
- 4) a) Svaki član Skupštine raspolaže jednim glasom.
 - b) Polovica zemalja članica Skupštine sačinjava kvorum.
 - c) Bez obzira na odredbe iz podstava b), ako je prilikom zasjedanja, broj zastupljenih zemalja manji od polovine ali jednak ili veći od jedne trećine zemalja-članica Skupštine, ista može donositi odluke; međutim, odluke Skupštine, izuzev onih koje se odnose na postupak, postaju izvršne tek nakon što se ispune niže navedeni uslovi. Međunarodni biro priopštava spomenute odluke zemljama-članicama Skupštine koje nisu zastupljene, pozivajući ih da u roku od tri mjeseca od dana spomenutog saopštenja, pismeno izraze svoje glasanje ili suzdržavanje. Ako je po isteku ovog roka broj zemalja koje su na taj način glasale ili se suzdržale barem jednak broju zemalja koji je nedostajao da bi se postigao kvorum za vrijeme zasjedanja, spomenute odluke postaju izvršne, pod uslovom da istovremeno potrebna većina ostaje osigurana.
 - d) Pod rezervom odredaba iz člana 26.2) odluke Skupštine donose se većinom od dvije trećine izraženih glasova.
 - e) Suzdržanost se ne smatra glasanjem.
 - f) Jedan delegat može predstavljati samo jednu zemlju i može glasati samo u njeno ime.

- g) Zemlje Unije koje nisu članovi Skupštine, primaju se na njena zasjedanja u ulozi promatrača.
- 5) a) Skupština se sastaje jednom svake tri godine na redovno zasjedanje, na poziv Generalnog direktora i, osim u izuzetnim slučajevima, u isto vrijeme i na istom mjestu kada se održava Generalna skupština Organizacije.
- b) Skupština se sastaje na izvanredno zasjedanje na poziv upućen joj od strane Generalnog direktora, na traženje Izvršnog odbora ili jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.
- 6) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Član 23.

- 1) Skupština ima Izvršni odbor.
- 2) a) Izvršni odbor sačinjavaju zemlje koje bira Skupština među svojim zemljama članicama. Osim toga, zemlja na čijem teritoriju Organizacija ima svoje sjedište raspolaže, *ex officio*, jednim mjestom u Odboru, pod rezervom odredaba člana 25.7)b).
- b) Vladu svake zemlje članice Izvršnog odbora predstavlja jedan delegat uz eventualnu pomoć zamjenika, savjetnika i stručnjaka.
- c) Troškove svake delegacije snosi vlada koja ju je imenovala.
- 3) Broj zemalja-članica Izvršnog odbora odgovara četvrtini broja zemalja-članica Skupštine. U računanju mjesta koja treba osigurati, ostatak koji bi se javio poslije dijeljenja s četiri ne uzima se u obzir.
- 4) Prilikom izbora članova Izvršnog odbora Skupština vodi računa o pravednoj geografskoj raspodjeli i o potrebi da zemlje ugovaračice posebnih aranžmana koji bi mogli biti stvoreni u odnosu s Unijom budu među zemljama koje sačinjavaju Izvršni odbor.
- 5) a) Članovi Izvršnog odbora ostaju u funkciji od zaključenja zasjedanja Skupštine u toku koje su izabrani, do slijedećeg redovnog zasjedanja Skupštine.
- b) Najviše dvije trećine članova Izvršnog odbora mogu biti ponovo izabrani.
- d) Skupština propisuje način izbora i eventualnog ponovnog izbora članova Izvršnog odbora.
- 6) a) Izvršni odbor:
- i) priprema nacrt dnevnog reda Skupštine;
 - ii) podnosi Skupštini prijedloge koji se tiču nacrta programa i trogodišnjeg proračuna Unije, pripremljenih od strane Generalnog direktora;
 - iii) izjašnjava se, u granicama programa i trogodišnjeg proračuna, o programima i godišnjim proračunima pripremljenim od strane Generalnog direktora;
 - iv) podnosi Skupštini, uz uobičajene komentare, periodične izvještaje Generalnog direktora i godišnje izvještaje o pregledu računa;
 - v) poduzima sve korisne mjere u cilju izvršenja programa Unije od strane Generalnog direktora, shodno odlukama Skupštine i vodeći računa o okolnostima koje su nastupile između dva redovna zasjedanja Skupštine;
 - vi) izvršava sve ostale zadatke koji su mu u nadležnosti u okviru ove Konferencije.
- b) O pitanjima koja također interesiraju i ostale Unije kojima upravlja Organizacija Izvršni odbor odlučuje nakon što pribavi mišljenje Koordinacionog odbora Organizacije.
- 7) a) Izvršni odbor se sastaje jednom godišnje na redovno zasjedanje na poziv Generalnog direktora, ukoliko je moguće u isto vrijeme i na istom mjestu kada zasjeda i Koordinacioni odbor Organizacije.
- b) Izvršni odbor se sastaje na vanredno zasjedanje na poziv koji mu je upućen od strane Generalnog direktora, bilo na njegovu inicijativu, bilo na traženje predsjednika Odbora ili jedne četvrtine njegovih članova.

- 8) a) Svaka zemlja-članica Izvršnog odbora raspolaže jednim glasom.
b) Polovica zemalja-članica Izvršnog odbora sačinjava kvorum.
c) Odluke se donose jednostavnom većinom izraženih glasova.
d) Suzdržanost se ne smatra glasanjem.
e) Jedan delegat može predstavljati samo jednu zemlju i može glasati samo u njeno ime.
- 9) Zemlje Unije koje nisu članovi Izvršnog odbora, primaju se na njegova zasjedanja u ulozi promatrača.
- 10) Izvršni odbor donosi svoj poslovnik.

Član 24.

- 1) a) Administrativne zadatke Unije vrši Međunarodni biro koji dolazi na mjesto biroa Unije ujedinjenog s biroom utemeljenim Međunarodnom konvencijom za zaštitu industrijskog vlasništva.
b) Međunarodni biro naročito osigurava sekretarijat raznih organa Unije.
c) Generalni direktor Organizacije je najviši dužnosnik Unije i on je predstavlja.
- 2) Međunarodni biro prikuplja i objavljuje informacije koje se odnose na zaštitu autorskog prava. Svaka zemlja Unije saopštava, što je moguće prije, Međunarodnom birou tekst svakog novog zakona kao i sve službene tekstove koji se tiču zaštite autorskog prava.
- 3) Međunarodni biro izdaje mjesečnu reviju.
- 4) Međunarodni biro dostavlja svakoj zemlji Unije, na njeno traženje, obavjesti koje se odnose na zaštitu autorskih prava.
- 5) Međunarodni biro pristupa proučavanjima i snabdjeva službe namjenjene olakšanju zaštite autorskih prava.
- 6) Generalni direktor i svaki član osoblja koga on označi, sudjeluje, bez prava glasa, na svim sjednicama Skupštine, Izvršnog odbora i svakog drugog odbora stručnjaka ili radne grupe. Generalni direktor ili član osoblja koga on označi, službeno je sekretar ovih organa.
- 7) a) Međunarodni biro, prema direktivama Skupštine i u suradnji s Izvršnim odborom priprema konferencije za reviziju odredaba Konvencije, izuzev člana 22. do 26.
b) Međunarodni biro može konzultovati međuvladine i međunarodne nevladine organizacije o pripremanju konferencije za reviziju.
c) Generalni direktor i osobe koja on odredi sudjeluju, bez prava glasa, u donošenju odluka na ovim konferencijama.
- 8) Međunarodni biro vrši sve ostale zadatke koji su mu dani u nadležnost.

Član 25.

- 1) a) Unija ima svoj proračun.
b) Proračun Unije obuhvaća prihode i rashode same Unije, njen doprinos proračunu troškova zajedničkih svim Unijama, kao i eventualno iznos stavljen na raspolaganje proračunu Konferencije svjetske organizacije.
c) Troškovima zajedničkim svim Unijama smatraju se troškovi koji nisu namjenjeni isključivo Uniji, već također jednoj ili više drugih Unija kojima upravlja Organizacija. Udio unije u ovim zajedničkim troškovima, razmjerni su interesu koji ovi troškovi za nju predstavljaju.

2) Proračun Unije donosi se vodeći računa o potrebi njegovog usklađivanja s proračunima ostalih Unija kojima upravlja Organizacija.

3) Proračun Unije finansira se iz slijedećih izvora:

- i) iz doprinosa zemalja Unije;
- ii) iz taksi i iznosa dobivenih za usluge koje čini Međunarodni biro u ime Unije;
- iii) iz prihoda dobivenih prodajom publikacija Međunarodnog biroa koje se odnose na Uniju i na prava koja pripadaju ovim publikacijama;
- iv) iz poklona, legacija i subvencija;
- v) iz zakupnine, kamate i raznih drugih prihoda.

3) a) Radi određivanja svog doprinosa udjela u proračunu, svaka zemlja Unije se svrstava u jednu klasu i plaća svoje godišnje doprinose na bazi izvjesnog broja jedinica koje se utvrđuju kako slijedi:

I.	klasa	25	jedinica
II.	klasa	20	jedinica
III.	klasa	15	jedinica
IV.	klasa	10	jedinica
V.	klasa	5	jedinica
VI.	klasa	3	jedinica
VII.	klasa	1	jedinica

b) ukoliko to nije ranije učinila, svaka zemlja navodi, prilikom deponiranja svog instrumenta ratifikacije ili pristupanja, u koju klasu želi biti svrstana. Klasu može mijenjati. Ako izabere koju nižu klasu, ta će zemlja morati o tome obavjestiti Skupštinu na jednom od njenih redovnih zasjedanja. Ta promjena stupa na snagu početkom računске godine, poslije spomenutog zasjedanja.

c) Godišnji doprinos svake zemlje sastoji se od iznosa čiji je odnos prema ukupnoj sumi godišnjih doprinosa u proračunu Unije svih zemalja jednak odnosu između broja jedinica klase u koju je svrstana i ukupnog broja jedinica svih zemalja zajedno.

d) Doprinosi dospjevaju prvog januara svake godine.

e) Zemlja koja kasni s plaćanjem svojih doprinosa, ne može ostvarivati svoje pravo glasa niti u jednom organu Unije čiji je član, ako je zaostatak njenog neplaćenog duga jednak ili veći od doprinosa koji ona duguje za dvije cijele protekle godine. Međutim, toj zemlji može biti dozvoljeno zadržati pravo glasa u tom organu sve dok taj organ smatra da je zakašnjenje nastalo usljed izuzetnih i neizbježnih okolnosti.

f) U slučaju da se proračun ne usvoji prije početka nove računске godine, produžuje se proračun iz prethodne godine na način predviđen finansijskim pravilnikom.

5) Iz taksi i troškova koji se duguje za usluge učinjene od strane Međunarodnog biroa u ime Unije, utvrđuje Generalni direktor koji o tome podnosi izvještaj Skupštini i Izvršnom odboru.

7) a) Unija posjeduje fond za tekuće izdatke formiran od jedinstvene uplate koju izvršava svaka zemlja Unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovom povećanju.

b) Iznos početne uplate svake zemlje u gore navedeni fond ili njenog sudjelovanja u povećanju istog razmjerni je doprinosu te zemlje za godinu u toku koje je fond formiran ili je odlučeno o povećanju.

c) O odnosu i načinu uplate odlučuje Skupština na prijedlog Generalnog direktora i po pribavljenom mišljenju Koordinacionog odbora Organizacije.

8) a) Sporazumom o sjedištu, zaključenim sa zemljom na čijem se teritoriju nalazi sjedište Organizacije, predviđa se da će, ako je fond za tekuće izdatke nedovoljan, ta zemlja davati akontacije. Iznos tih akontacija i uslovi pod kojima se daju, predstavljaju, u svakom slučaju, predmet odvojenih sporazuma između zemlje u pitanju i Organizacije. Sve dok je obavezna da daje akontacije, ta zemlja raspolaže *ex officio* s jednim mjestom u Izvršnom odboru.

b) Zemlja navedena u podstavu a) i Organizacija imaju, svaka od njih, pravo da, putem pismenog saopštenja, otkazu obavezu o davanju akontacija. Otkaz stupa na snagu tri godine nakon završetka godine u toku koje je bio saopšten.

- 9) Pregled računa osigurava se na način predviđen finansijskim pravilnikom od strane jedne ili više zemalja Unije ili vanjskih kontrolora koje, uz njihov pristanak, imenuje Skupština.

Član 26.

- 1) Prijedloge o izmjenama člana 22, 23, 24, 25. i ovog člana, može podnositi svaka zemlja-članica Skupštine, izvršni odbor ili Generalni direktor. Generalni direktor dostavlja te prijedloge zemljama-članicama Skupštine najmanje šest mjeseci prije nego budu podnijeti Skupštini na razmatranje.
- 2) Svaku izmjenu člana navedenih u stavu 1) odobrava Skupština. Za usvajanje je potrebna većina od tri četvrtine izraženih glasova; međutim, za svaku izmjenu člana 22. i ovog stava, potrebna je većina od četiri petine izraženih glasova.
- 3) Svaka izmjena članova navedenih u stavu 1) stupa na snagu mjesec dana nakon što Generalni direktor primi pismene obavjesti o prihvatanju izvršenom, u skladu sa njihovim odgovarajućim ustavnim pravilima, od strane tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena. Svaka izmjena spomenutih članaka prihvaćena na taj način, vezuje sve zemlje članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu ili koje naknadno postanu njene članice; međutim, svaka izmjena kojom bi se povećale finansijske obaveze zemalja Unije, vezuje samo one među njima, koje su propćile svoje prihvaćanje spomenute izmjene.

Član 27.

- 1) Ova se Konvencija može podvrgnuti revizijama da bi se u nju unijela poboljšanja koja su takve prirode da usavršavaju sistem Unije.
- 2) U tom cilju će se uzastopno održavati konferencije u jednoj od zemalja Unije između delegata tih zemalja.
- 3) Pod rezervom odredaba iz člana 26. koje se primjenjuju pri izmjeni člana 22. do 26., svaka revizija ove Konvencije, podrazumjevajući ti u Aneks, zahtjeva jednoglasnost postignutu izraženim glasovima.

Član 28.

- 1) a) Svaka zemlja Unije koja je potpisala Akt može ga ratificirati, a ako ga nije potpisala, može mu pristupiti. Instrumenti ratifikacije ili pristupanja bit će deponirani kod Generalnog direktora.
b) Svaka zemlja Unije moći će u svom instrumentu ratifikacije ili pristupanja izjaviti da se njezina ratifikacija ili pristupanje ne odnosi na član 1. do 21. ove Konvencije i na Aneks; međutim, ako je ta zemlja već dala izjavu u smislu člana 6. stava 1. Aneksa, ona u spomenutom instrumentu jedino može izjaviti da se njezina ratifikacija ili pristupanje ne odnosi na članove 1. do 20. ove Konvencije.
c) Svaka zemlja Unije koja je, u skladu sa podstavom b), prilikom svoje ratifikacije ili svoga pristupanja isključila odredbe spomenute u tom podstavu, može naknadno, u svakom kasnijem trenutku, izjaviti da svoju ratifikaciju ili pristupanje proteže i na te odredbe. Takva se izjava deponira kod Generalnog direktora.
- 2) a) Članovi 1. do 21. ove Konvencije i Aneks stupaju na snagu tri mjeseca pošto budu ispunjena ova dva uslova:
 - I) da je najmanje pet zemalja iz Unije ratificiralo ovaj akt ili mu pristupilo, ne dajući izjavu prema stavu 1)b) ovog člana;
 - II) da su Španjolska, Sjedinjene Američke Države, Francuska i Ujedinjeno kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske postale vezane Univerzalnom konvencijom o autorskom pravu izmjenjenoj u Parizu 24. jula 1971.b) Stupanje na snagu spomenuto u podstavu a) izvršno je za zemlje Unije koje su najmanje tri mjeseca prije ovog stupanja na snagu deponirale instrumente o ratifikaciji ili o pristupanju koje ne sadrže izjavu u smislu stava 1)b) ovog člana.

- c) Za svaku zemlju Unije na koju se ne primjenjuje podstav b) i koja ratificira ovaj akt ili mu pristupi ne dajući izjavu u smislu stava 1) b) ovog člana, član 1. do 21. ove Konvencije i Aneksa stupaju na snagu tri mjeseca poslije datuma kada Generalni direktor objavi deponiranje instrumenata o ratifikaciji ili o pristupanju o kojem je riječ, osim ako u deponiranom instrumentu nije označen neki kasniji datum. U tom slučaju član 1. do 21. ove Konvencije i Aneks stupanja na snagu za tu zemlju tog, tako naznačenog, datuma.
 - d) Odredbe podstava a) do c) ne diraju u primjenu člana 6. Aneksa.
- 3) U pogledu svake zemlje Unije koja ratificira ovaj akt ili mu pristupi s instrumentom u smislu stava 1)b) ovog člana ili bez nje, član 22. do 28. ove konvencije stupa na snagu tri mjeseca poslije datuma kada Generalni direktor objavi deponiranje instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju o kojemu je riječ, osim ako na deponiranom instrumentu nije označen neki kasniji datum. U tom slučaju član 22. do 28. ove konvencije stupaju na snagu za tu zemlju tog, tako naznačenog, datuma.

Član 29.

- 1) Svaka zemlja izvan Unije može pristupiti ovom Aktu i samim time postati članica Unije. Instrumenti pristupanja će se deponirati kod Generalnog direktora.
- 2) a) Sa izuzetkom podstava b), ova Konvencija stupa na snagu u pogledu svake zemlje izvan Unije tri mjeseca poslije datuma kada Generalni direktor objavi deponiranje njezinog instrumenta o pristupanju, osim ako na deponiranom instrumentu nije naznačen neki kasniji datum. U tom slučaju ova konvencija stupa na snagu za tu zemlju tog, tako naznačenog, datuma.

b) Ako stupaju na snagu primjenom podstava a) prethodi stupanje na snagu član 1. do 21. ove Konvencije i Aneksa primjenom člana 28. stava 2)a) ove Konvencije, spomenuta zemlja bit će u međuvremenu vezana članom 1. dop 21. Briselskog akta ove Konvencije, koji se zamjenjuju članom 1. do 21. ove Konvencije i Aneksom.

Član 29. bis

Ratifikacija ovog akta ili pristupanje ovom Aktu od svake zemlje koja nije vezana odredbama člana 22. do 38. Štokholmskog akta ove Konvencije, samim time što se može primjeniti član 14. stav 2. Konvencije kojom se ustanovljava Organizacija, vrijedi kao i ratifikacija Štokholmskog akta ili pristupanje tom aktu, uz ograničenje predviđeno u članu 28. u stavu 1)b)l) tog akta.

Član 30.

- 1) Pod rezervom iznimaka dozvoljenih u sljedećem stavu 2), članu 28.1)b), članu 33. stav 2), kao i u Aneksu, ratifikacija ili pristupanje ima za posljedicu puno pravo prihvaćanja svih klauzula i primanja svih pogodnosti predviđenih ovom Konvencijom.
- 2) a) Svaka zemlja Unije, ratifikacijom ili pristupanjem ovom Aktu, može sa izuzetkom člana 5. stava 2. Aneksa, zadržati korist od rezervi formulisanih ranije pod uslovom da to izjavi prilikom deponiranja instrumenta ratifikacije ili pristupanja.
b) Svaka zemlja izvan Unije može izjaviti pristupajući ovoj konvenciji i s izuzetkom člana 5. stava 2. Aneksa, izjaviti da namjerava zamjeniti, barem privremeno, član 8. koji se odnosi na pravo prevođenja, odredbom člana 5. Konvencije Unije iz godine 1886, izmjenjene u Parizu 1896, podrazumjevajući da se ove odredbe odnose samo na prevode na jezik ili na jezike dotične zemlje. Sa izuzetkom člana 1. stava 6)b) Aneksa, svaka zemlja ima pravo da primjenjuje, u pogledu prava prevođenja djela kojih je zemlja porjekla zemlja koja upotrebljava tu rezervu, zaštitu koja je jednaka onoj zaštiti koju daje ta zemlja.

c) Svaka zemlja može, u svako doba povući te rezerve, putem priopćenja upućenog Generalnom direktoru.

Član 31.

- 1) Svaka zemlja može izjaviti u instrumentu o ratifikaciji ili pristupanju ili može kasnije pismeno obavjestiti Generalnog direktora da se ova Konvencija primjenjuje na sve ili dio teritorija označenog u izjavi ili notifikaciji, za čije vanjske odnose ona snosi odgovornost.
- 2) Svaka zemlja koja je dala tu izjavu ili uputila takvo saopštenje može, u svako doba, obavjestiti Generalnog direktora da se ova Konvencija prestaje primjenjivati na svim ili dijelu tih teritorija.
- 3) a) Svaka izjava dana na osnovu stava 1) djeluje od dana ratifikacije ili pristupanja u instrumentu u kojem je bila unesena, a svako saopštavanje dato na osnovu ovog stava stupa na snagu tri mjeseca po njegovom saopštenju od strane Generalnog direktora.
b) Svako saopštavanje učinjeno na osnovu stava 2) stupa na snagu dvanaest mjeseci poslije dana kada ga je primio Generalni direktor.
- 4) Ovaj se član ne može tumačiti tako kao da u sebi sadrži priznanje ili prešutno prihvatanje od strane bilo koje zemlje Unije faktičkog stanja svakog teritorija na koji se ova Konvencija primjenjuje od strane neke druge zemlje Unije na temelju izjave dane primjenom stava 1. ovog člana.

Član 32.

- 1) Ovaj Akt zamjenjuje, u odnosima između zemalja Unije i u onoj mjeri u kojoj se primjenjuje, Bernsku Konvenciju od 9. septembra 1886. i Akte kojima je kasnije mijenjana. Akti koji su od ranije na snazi i dalje će se primjenjivati u potpunosti ili u onoj mjeri u kojoj ih ovaj Akt ne bi zamjenjivao prema prethodnoj rečenici, i to u odnosu sa zemljama Unije koje ne bi ratificirale ili pristupile ovom Aktu.
- 2) Zemlje izvan Unije koje postanu stranke ovog Akta primjenjuju ga, pod rezervom odredaba stava 3), na svaku zemlju Unije, koja nije potpisala ovaj Akt, ili koja je, iako je njime vezana, dala izjavu predviđenu u članu 28. 1)b). Spomenute zemlje prihvataju da dotična zemlja Unije u odnosu s njima:
 - i) primjenjuje odredbe najskorijeg Akta kome je pristupila, i
 - ii) da, sa izuzetkom člana 1. stava 6) Aneksa, ima pravo prilagoditi zaštitu nivou predviđenom ovim Aktom.
- 3) Svaka zemlja koja se je koristila bilo kojim pravom predviđenim u Aneksu može primjeniti odredbe Aneksa koje se odnose na pravo ili prava kojima se koristila u svojim odnosima sa svakom drugom zemljom Unije koja je pristupila ovom Aktu, uz uslov da je ta zemlja prihvatila primjenu spomenutih odredaba.

Član 33.

- 1) Svaki spor između dvije ili više zemalja Unije o pitanju tumačenja ili primjene ove Konvencije, koji neće biti riješen putem pregovora, može biti iznijet od bilo koje zemlje u pitanju pred Međunarodni sud pravde, u skladu sa Statutom Suda, ukoliko se zainteresirane zemlje ne saglase o nekom drugom načinu rješenja. Zemlja koja traži da se spor iznese pred sud, obavjestit će o tome Međunarodni biro koji će o tome obavjestiti druge zemlje Unije.
- 2) Svaka zemlja može, u trenutku potpisivanja ovog Akta ili deponiranja instrumenta ratifikacije ili pristupanja, izjaviti da smatra da nije vezana odredbama stava 1). U pogledu bilo kakvog spora između te zemlje i neke druge zemlje Unije odredbe stava 1) se ne primjenjuju.
- 3) Svaka zemlja koja je dala izjavu u skladu sa odredbama stava 2), moći će je u svako doba povući putem saopštenja upućenog Generalnom direktoru.

Član 34.

- 1) Sa izuzetkom člana 29.bis ove Konvencije, poslije stupanja na snagu člana 1. do 21. ove Konvencije i Aneksa nijedna zemlja ne može pristupiti prijašnjim aktima ove Konvencije niti ih ratificirati.
- 2) Poslije stupanja na snagu člana 1. do 21. ove Konvencije i Aneksa nijedna zemlja ne može dati izjavu na osnovu člana 5. Protokola koji se odnosi na zemlje u razvoju i koji je priključen Štokholmskom aktu.

Član 35.

- 1) Ova Konvencija ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.
- 2) Svaka zemlja moći će otkazati ovaj Akt putem saopštenja upućenog Generalnom direktoru. Ovaj otkaz povlači i otkaz svih ranijih Akata i ima djelovanje samo u pogledu zemlje koja ga je dala, a za sve druge zemlje Unije Konvencija ostaje na snazi i ima izvršno djelovanje.
- 3) Ovaj otkaz ima djelovanje godinu dana nakon dana kada je Generalni direktor primio saopštenje.
- 4) Pravo otkazivanja predviđeno ovim članom ne može ostvarivati niti jedna zemlja prije isteka roka od pet godina, računajući od dana kada je postala članica Unije.

Član 36.

- 1) Svaka zemlja-potpisnica ove Konvencije obavezuje se da donese, u skladu sa propisima svog Ustava, potrebne mjere da osigura primjenu ove Konvencije.
- 2) Samo se po sebi podrazumjeva da, u trenutku deponiranja instrumenata ratifikacije ili pristupanja, svaka zemlja mora biti u stanju, prema svom nacionalnom zakonodavstvu, primijeniti propise ove Konvencije.

Član 37.

- 1) a) Ovaj Akt bit će potpisan u jednom jedinom primjerku na engleskom i francuskom jeziku i, s izuzetkom razdoblja iz stava 2. ovog člana, deponiran kod Generalnog direktora.

b) Službene tekstove utvrdit će Generalni direktor, po savjetovanju sa zainteresovanim vladama, na njemačkom, arapskom, španjolskom, talijanskom i portugalskom, te na drugim jezicima koje može odrediti Skupština.

c) U slučaju spora u pogledu tumačenja raznih tekstova, francuski će tekst uvijek biti mjerodavan.
- 2) Ovaj Akt ostaje otvoren za potpisivanje do 31. januara 1972. Do tog datuma primjerak spomenut u stavu 1)a) ovog člana bit će deponiran kod vlade Francuske Republike.
- 3) Generalni direktor će dostaviti dva ovjerena prepisa, saglasna sa potpisanim tekstom ovog Akta vladama svih zemalja Unije i vladi bilo koje druge zemlje, na njen zahtjev.
- 4) Generalni direktor će se pobrinuti za registrovanje ovog Akta kod Sekretarijata Organizacije ujedinjenih naroda.
- 5) Generalni direktor će obavjestiti vlade svih zemalja Unije o potpisivanju, deponiranju instrumenata ratifikacije ili pristupanja i izjavama sadržanim u tim instrumentima ili danih u smislu člana 28.1)c), članom 30.2)a) i b) i članom 33.2) o danu stupanja na snagu svih odredaba ovog Akta, o obavjestima o otkazu istog i o saopštenjima izvršenim primjenom člana 30.1)c), 31.1) i 2), te članom 38.1) ove Konvencije i saopštenjima spomenutim u Aneksu.

Član 38.

- 1) Zemlje Unije koje nisu ratificirale ovaj Akt ili nisu vezane članovima 22. do 26. Štokholmskog akta mogu do 26. aprila 1975. vršiti, ako to žele, prava koja su predviđena članovima 22. do 26. ovog Akta, kao da su vezane tim odredbama. Svaka zemlja koja želi vršiti spomenuta prava dostavlja u tom cilju Generalnom direktoru pismeno saopštenje koje stupa na snagu danom prijema. Te zemlje se smatraju članicama Skupštine do označenog datuma.
- 2) Dokle god ove zemlje Unije ne postanu članice Organizacije, Međunarodni biro Organizacije djeluje kao Biro Unije, a Generalni direktor kao Direktor tog Biroa.
- 3) Čim sve zemlje Unije postanu članice Organizacije, tada prava, obaveze i imovina Biroa Unije prelaze na Međunarodni biro Organizacije.

ANEKS

Član I.

- 1) Svaka zemlja koja se smatra zemljom u razvoju prema ustanovljenoj praksi Glavne skupštine Ujedinjenih naroda, a ratificira Pariški akt, čiji sastavni dio čini ovaj aneks, ili mu pristupi, i koja se, s obzirom na svoj ekonomski položaj i na svoje socijalne i kulturne potrebe, ne smatra sposobnom da odmah donese potrebne propise radi osiguranja zaštite svih prava predviđenih u tom aktu, može preko saopštenja deponirana kod Generalnog direktora, u trenutku deponiranja svojeg instrumenta o ratifikaciji ili o pristupanju ili, s izuzetkom člana V. stava 1)c) ovog aneksa svakog kasnijeg datuma, izjaviti da će se koristiti pravom predviđenim u članu II. ili pravom predviđenim u članu III. ovog aneksa, ili i jednim i drugim pravom. Ona može, umjesto da se koristi pravom predviđenim u članu II. aneksa dati izjavu u skladu sa članom V. stavom 1)a) ovog aneksa.
- 2) a) Svaka izjava data u smislu stava 1) ovog člana i saopštena prije isteka perioda od deset godina, računajući od stupanja na snagu člana 1. do 21. Konvencije i ovog Aneksa, u skladu sa članom 28. stav 2) Konvencije ostaje punovažna do isteka spomenutog perioda. Ona može biti obnovljena u cjelini ili djelimično za druge uzastopne periode od deset godina preko saopštenja deponirana kod Generalnog direktora ne više petnaest mjeseci, ali ni manje od tri mjeseca prije isteka tekućega desetogodišnjeg perioda.

b) Svaka izjava dana u smislu stava 1) ovog člana i saopštena nakon isteka perioda od deset godina, računajući od dtupanja na snagu člana 1. do 21. Konvencije i ovog Aneksa u skladu sa članom 28. stav 2) Konvencije ostaje punovrijedna do isteka tekućeg desetogodišnjeg perioda. Ona se može obnoviti kao što je predviđeno u odredbi druge rečenice podtava a).
- 3) Svaka zemlja koja se prestane smatrati zemljom u razvoju u smislu stava 1) ovog člana nije više ovlaštena da obnavlja svoju izjavu kao što je predviđeno u stavu 2) ovog člana i koja službeno povlači ili ne, svoju izjavu – nije više u mogućnosti da se koristi pravima navedenim u stavu 1) ovog člana, bilo nakon isteka desetogodišnjega tekućeg perioda, bilo tri godine pošto se prestane smatrati zemljom u razvoju; tu će se uzeti u obzir rok koji istekne kasnije.
- 4) Ako u trenutku kada izjava dana u smislu stava 1) ili stava 2) ovog člana prestane vrijediti ima u skladištu primjeraka proizvedenih za vrijeme trajanja dozvole izdane na temelju odredaba ovog Aneksa, takvi će se primjerci moći i dalje puštati u promet, sve dok ne budu iscrpljeni.
- 5) Svaka zemlja koja je vezana odredbama ovog akta i koja je deponirala izjavu ili saopštenje prema članu 31. stav 1) Konvencije u vezi sa primjenom spomenutog akta na posebni teritorij čiji se položaj može smatrati sličnom položaju zemalja spomenutih u stavu 1) ovog člana, može, u vezi sa tim teritorijem, dati izjavu spomenutu u stavu 1) i saopštenje za obnavljanje spomenuto u stavu 2) ovog člana. Sve dok ta izjava ili to saopštenje bude punovrijedno, odredbe ovog aneksa primjenjivat će se na teritorij na koji se odnosi.
- 6) a) Činjenica da se neka zemlja koristi jednim od prava spomenutih u stavu 1) ovog člana ne dopušta nekoj drugoj zemlji da djelima koja potiču iz te zemlje pruža manju zaštitu od one koju je dužna priznati prema članu 1. do 20. Konvencije.

b) Pravo reciprociteta predviđeno u članu 30. stavu 2)b) Konvencije, u odredbi u drugoj rečenici, ne može se, do dana kad isatiče rok koji se primjenjuje u skladu sa članom I. stavom 3) ovog aneksa, vršiti za djela koja potiču iz zemlje što je dala izjavu u skladu sa članom V. stav 1)a) ovog aneksa.

Član II.

- 1) Svaka zemlja koja izjavi da će se koristiti pravom predviđenim u ovom članu bit će ovlaštena, kad se radi o objavljenim djelima koja su štampana ili reproducirana na koji drugi sličan način, da zamijeni isključivo pravo prevođenja predviđeno u članu 8. Konvencije sistemom neisključivih i neprenosivih dozvola datih od nadležnog organa uz niže spomenute uslove i u skladu sa članom IV. ovog aneksa.
- 2) a) Sa izuzetkom stava 39 ovog člana, ako nakon isteka perioda od tri godine ili dužeg perioda određenog nacionalnim zakonodavstvom spomenute zemlje, računajući od prvog objavljivanja jednog djela, njegov prevod ne bude objavljen na jeziku od opšte upotrebe u toj zemlji od strane nosioca prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem, svaki državljanin spomenute zemlje moći će dobiti dozvolu da prevede djelo na spomenuti jezik i da objavi taj prevod štampanjem ili reproduciranjem na koji drugi sličan način.
b) Na osnovu ovog člana dozvola se takođe može dati ako su sva izdanja prevoda koji je objavljen na tom jeziku iscrpljena.
- 3) a) Ako se radi o prevodima na jezik koji nije od opšte upotrebe u jednoj zemlji ili više razvijenih zemalja članica Unije, period od jedne godine zamjenit će period od tri godine predviđen u stavu 2)a) ovog člana.

b) Svaka zemlja spomenuta u stavu 1) ovog člana može uz jednodušan pristanak razvijenih zemalja članica Unije u kojima je isti jezik u opštoj upotrebi, u slučaju prevođenja na taj jezik, zamijeniti period od tri godine spomenut u stavu 2)a) ovog člana kraćim periodom utvrđenim u skladu sa tim pristankom, s tim da taj period ipak ne može biti kraći od jedne godine. Uz sve to, odredbe iz prethodne rečenice ne mogu se primjeniti ako je jezik o kojem je riječ engleski, španjolski ili francuski. Svaki sporazum u tom smislu saopštiti će Generalnom direktoru vlade onih zemalja koje ga sklope.
- 4) a) Nijedna dozvola spomenuta u ovom članu neće se moći izdati prije isteka dopunskog roka od šest mjeseci ako se ona može dobiti nakon isteka perioda od tri godine, odnosno devet mjeseci ako se ona može dati nakon isteka perioda od jedne godine:
 - i) računajući od dana kada je molitelj ispunio formalnosti predviđene u članu IV. stavu 1) ovog aneksa;
 - ii) ili pak, ako su identitet i adresa nositelja prava nepoznati, računajući od dana kada molitelj, kao što je predviđeno u članu IV. stavu 2) ovog aneksa, pošalje kopije molbe koju je podnio organu koji je nadležan za izdavanje dozvole.
b) Ako za vrijeme roka od šest ili devet mjeseci prevod na jezik za koji je molba podnijeta bude objavljen od strane nositelja prava ili s njegovim odobrenjem, nijedna se dozvola neće dati na osnovu odredaba ovog člana.
- 5) Svaka dozvola spomenuta u ovom članu moći će se dati jedino za školsku i univerzitetsku upotrebu ili radi istraživanja.
- 6) Ako prevod jednog djela bude objavljen od strane nositelja prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem po cijeni koja se može uporediti sa cijenom uobičajenom u toj zemlji za slična djela, svaka dozvola izdana na osnovu ovog člana prestat će vrijediti, ako je taj prevod na istom jeziku a njegov sadržaj u biti isti kao jezik i sadržaj prevoda koji je objavljen na osnovu dozvole. Puštanje u promet svih, već izrađenih primjeraka prije isteka dozvole moći će se nastaviti sve dok oni ne budu iscrpljeni.
- 7) Za djela koja su sastavljena pretežno od ilustracija, dozvola da se izvrši i objavi prevod teksta i da se reproduciraju i objave ilustracije može se dati samo ako su ispunjeni uslovi iz člana III. ovog aneksa.

- 8) Nikakva dozvola ne može se dati na osnovu ovog člana ako je autor povukao iz prometa sve primjerke svoga djela.
- 9) a) Dozvola da se prevede djelo objavljeno štampanjem ili reproduciranjem na koji drugi sličan način može se dati i svakoj radio-difuznoj ustanovi koja ima svoje sjedište u zemlji spomenutoj u stavu 1) ovog člana, poslije podnesenog nadležnom organu te zemlje od strane spomenute ustanove, s time da budu ispunjeni ovi uslovi:
- i) da se prevod sastavi prema primjerku izrađenom i nabavljenom u skladu sa zakonodavstvom spomenute zemlje;
 - ii) da se prevod može upotrebljavati samo u emisijama namjenjenim nastavi ili širenju informacija naučnog ili stručnog karaktera posvećenih stručnjacima jednog određenog poziva;
 - iii) da se prevod upotrebljava isključivo u svrhe spomenute u tački ii) u emisijama koje se daju na dopušten način a namjenjene su korisnicima na teritoriju spomenute zemlje, podrazumjevajući tu i emisije koje se daju pomoću zvučnih ili vizualnih snimaka ostvarenih na zakonit način i isključivo za takve emisije;
 - iv) da nijedna upotreba prevoda nema nikakvo lukrativno obilježje.
- b) Zvučne ili vizuelne snimke jednog prevoda koji je izvršen od strane radio-difuzne ustanove za vrijeme trajanja dozvole date na temelju ovog stava mogu se, u svrhu i uz izuzetak uslova spomenutih u podstavu a) i u sporazumu sa tom ustanovom, upotrebljavati i od strane druge radio-difuzne ustanove koja ima svoje sjedište u zemlji nadležni organ koje je dao odnosnu dozvolu.
- c) Ako se poštuju sva mjerila i uslovi spomenuti u podstavu a), radio-difuznoj ustanovi može se dati i dozvola da prevede svaki tekst uklopljen u akustično-vizualno fiksiranje napravljeno i objavljeno samo za školsku i univerzitetsku upotrebu.
- d) Sa izuzetkom podstava a) do c), odredbe prethodnih stavaka primjenjuju se na davanje i korištenje svake dozvole izdate na osnovu ovog stava.

Član III.

- 1) Svaka zemlja koja izjavi da će se koristiti pravom predviđenim u ovom članu bit će ovlaštena da zamijeni isključivo pravo reproduciranja predviđeno u članu 9. Konvencije sistemom neisključivih i neprenosivih dozvola datih od strane nadležnog organa uz niže spomenute uslove i u skladu sa članom IV. ovog aneksa.
- 2) a) Kada se radi o djelima na koja se primjenjuje ovaj član na osnovu stava 7) ovog člana i ako nakon isteka:
- i) perioda utvrđenog u stavu 3) ovog člana i računatog od prvog objavljivanja jednog određenog izdanja takvog djela, ili
 - ii) jednog dužeg perioda utvrđenog nacionalnim zakonodavstvom zemlje spomenute u stavu 1) ovog člana i računatog počevši od istog datuma, primjerci tog izdanja nisu pušteni u prodaju u toj zemlji, da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i univerzitetske nastave, od strane nosioca prava reproduciranja ili sa njegovim odobrenjem, po cijeni koja se može uporediti sa cijenom uobičajenom u spomenutoj zemlji za slična djela, svaki državljanin spomenute zemlje moći će dobiti dozvolu da reproducira i objavi to izdanje, po toj ili po nižoj cijeni, da bi se odgovorilo potrebama školske i univerzitetske nastave.
- b) Dozvola da se reproducira i objavi jedno djelo koje je pušteno u promet kao što je opisano u podstavu a) može se takođe dati uz uslove predviđene u ovom članu ako, nakon isteka perioda koji se primjenjuje, odobreni primjerci tog izdanja nisu više u prodaji, za vrijeme od šest mjeseci, u toj zemlji, da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i univerzitetske nastave, po cijeni koja se može usporediti sa cijenom koja se traži u spomenutoj zemlji za slična djela.
- 3) Period na koji se odnosi stav 2)a9l) ovog člana traje sedam godina. Međutim:
- i) za djela u kojima se raspravlja o pitanjima iz egzaktnih i prirodnih nauka i tehnologije on će trajati tri godine;

- ii) za djela koja pripadaju području mašte, kao što su romani, pjesnička, dramska i muzička djela, i za knjige o umjetnosti, on će trajati pet godina.
- 4) Ako se dozvola može dobiti nakon isteka perioda od tri godine, ona se neće moći dati na osnovu ovog člana prije isteka šestomjesečnog roka:
- i) računajući od dana kada je molitelj ispunio uslove predviđene u članu IV. u stavu 1) ovog aneksa;
 - ii) ili ako su identitet i adresa nositelja prava reproduciranja nepoznati, računajući od dana kada je molitelj, kao što je predviđeno u članu IV. stavu 2) ovog aneksa, pristupio slanju kopija molbe koju je podnio organu nadležnom da daje dozvolu.
- b) U drugim slučajevima i ako je član IV. stav 2) ovog aneksa u primjeni, dozvola se neće moći izdati prije isteka tromjesečnog roka, računajući od slanja kopija molbe.
- c) Ako je za vrijeme šestomjesečnog ili tromjesečnog roka spomenuta u podstavovima a) i b) izvršeno puštanje u prodaju kao što je to opisano u stavu 2)a) ovog člana, nikakva se dozvola ne može izdati na temelju ovog člana.
- d) Nikakva se dozvola ne može izdati ako je autor povukao iz prometa sve primjerke izdanja za čije je reproduciranje i objavljivanje dozvola tražena.
- 5) Dozvola da se reproducira i objavi prevod jednog djela neće se izdati, na osnovu ovog člana, u ovim slučajevima:
- i) ako prevod o kojem je riječ nije objavljen od strane nosioca prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem;
 - ii) ako prevod nije izvršen na jeziku od opšte upotrebe u zemlji gdje je dozvola tražena.
- 6) Ako su primjerci izdanja jednog djela pušteni u prodaju u zemlji spomenutoj u stavu 1) ovog člana da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i univerzitetske nastave, od strane nosioca prava reproduciranja ili sa njegovim odobrenjem, po cijeni koja se može usporediti sa cijenom uobičajenom u spomenutoj zemlji za slična djela, svaka dozvola izdana na osnovu ovog člana prestat će vrijediti ako je to izdanje na istom jeziku a njegov sadržaj u biti isti kao jezik i sadržaj izdanja objavljena na osnovu dozvole. Puštanje u promet svih već proizvedenih primjeraka prije isteka dozvole moći će se nastaviti dok ne budu iscrpljeni.
- 7) a) Sa izuzetkom podstava b), djela na koja se primjenjuje ovaj član jesu samo djela objavljena štampanjem ili reprodukcijom na koji drugi način.
- b) Ovaj se član isto tako primjenjuje na akustično-vizualno reproduciranje dopuštenih akustično-vizualnih fiksiranja, ako ona sačinjavaju ili spajaju zaštićena djela, a i na prevod teksta koji ih prati na jeziku od opšte upotrebe u zemlji gdje je dozvola tražena, pošto bude sasvim jasno utvrđeno da su akustično-vizualna fiksiranja o kojima je riječ zamišljena i objavljena samo za školsku i univerzitetsku upotrebu.

Član IV.

- 1) Svaka dozvola spomenuta u članu II. ili u članu III. ovog aneksa moći će se dati jedino ako molitelj, u skladu sa propisima koji su na snazi u toj zemlji, dokaže da je od nosioca prava tražio odobrenje da prevede i da objavi prevod ili da reproducira i objavi izdanje, prema slučaju, a nije mogao dobiti njegovo odobrenje, ili pošto je učinio sve što mu je bila dužnost da učini, nije mogao do njega doći. Istovremeno kad podnosi tu molbu nosiocu prava, molitelj mora o tome izvjestiti svaki nacionalni ili međunarodni centar za informacije spomenut u stavu 2) ovog člana.
- 2) Ako molitelj nije mogao doći do nosioca prava, on treba uputiti avionskom poštom, preporučeno, kopije molbe koju je podnio organu nadležnom za izdavanje dozvole, izdavaču čije se ime nalazi na djelu i svakom nacionalnom ili međunarodnom centru za informacije koji se mogao označiti u saopštenju deponiranom u tu svrhu kod Generalnog direktora od strane vlade one zemlje u kojoj se pretpostavlja da izdavač ima glavno sjedište svoje djelatnosti.
- 3) Ime autora mora biti označeno na svim primjercima prevoda ili reprodukcije objavljene za vrijeme trajanja dozvole izdane na osnovu člana II. ili člana III. ovog aneksa. Naslov djela mora biti stavljen

na svim primjercima. Ako je riječ o prevodu, izvorni naslov djela mora se u svakom slučaju nalaziti na svim primjercima.

- 4) a) Nijedna dozvola dana na osnovu člana II. ili člana III. ovog aneksa ne može se protegnuti na izvoz primjeraka i ona će vrijediti samo za objavljivanje prevoda ili reprodukcija, prema slučaju, u okviru teritorija zemlje gdje je ta dozvola tražena.

b) Radi primjene podstava a), kao izvoz ima se smatrati slanje primjeraka sa jednog teritorija u zemlju koja je za taj teritorij dala izjavu u skladu sa članom I. stav 5) ovog aneksa.

c) Ako neka vladina ustanova ili koja druga javna ustanova zemlje koja je, u skladu sa članom II. ovog aneksa, dala dozvolu da se djelo prevede na drugi jezik, osim engleskog, španjolskog ili francuskog, pošalje primjerke prevoda koji je objavljen na osnovu takve dozvole u neku drugu zemlju, ta se pošiljka, u smislu podstava a), neće smatrati kao izvoz, ako su ispunjeni ovi uslovi:

- i) da su osobe kojima se primjerci upućuju pojedini državljani zemlje čiji je nadležni organ dao dozvolu, ili organizacije koje okupljaju takve državljane;
- ii) da se primjerci upotrebljavaju samo za školsku i univerzitetsku upotrebu ili za istraživanja;
- iii) da slanje primjeraka i njihovo razdavanje licima kojima su namjenjeni nema nikakvo lukrativno obilježje;
- iv) da je zemlja u koju su primjerci poslani sklopila sporazum sa zemljom čiji je nadležni organ izdao dozvolu da bi se njime odobrio primitak ili razdavanje, ili obje te radnje, i da je vlada te posljednje zemlje saopštila Generalnom direktoru takav sporazum.

- 5) Svaki primjerak objavljen za vrijeme trajanja dozvole izdate na osnovu člana II. ili III. ovog aneksa mora sadržavati oznaku na prikladnom jeziku kojom se tačno određuje da se primjerak pušta u promet jedino u zemlji ili na teritoriju na koji se primjenjuje spomenuta dozvola.

- 6) a) Na nacionalnom planu poduzet će se potrebne mjere:

- i) da dozvola dopušta da nosioc prava prevođenja ili reproduciranja, prema slučaju, dobije pravičnu naknadu, usklađenu sa skalom autorskih naknada koje se redovno plaćaju u slučajevima slobodno ugovorenih dozvola između zainteresiranih u dvjema zemljama, i
- ii) da plaćanje i transfer te naknade budu osigurani; ako postoji nacionalni propis o devizama, nadležni organ uložiti će sve napore, pribjegavajući međunarodnim mehanizmima, da bi osigurao transfer naknade u međunarodnoj konvertibilnoj valuti ili u njezinu ekvivalentu.

b) U okviru nacionalnog zakonodavstva propisat će se potrebne mjere da bi se zajamčio ispravan prevod djela ili tačna reprodukcija izdanja o kojemu je riječ, prema slučaju.

Član V.

- 1) a) Svaka zemlja ovlaštena da izjavi da će se koristiti pravom predviđenim u članu II. ovog aneksa može, ako ratificira ovaj akt ili mu pristupi, umjesto da dade takvu izjavu:

- i) ako je zemlja na koju se primjenjuje član 30. stav 2)a) Konvencije, u smislu toga propisa dati izjavu u vezi sa pravom prevođenja;
- ii) ako je zemlja na koju se ne primjenjuje član 30. stav 2)a) Konvencije, pa čak i ako nije zemlja van Unije, dati izjavu kao što je predviđeno u odredbi prve rečenice člana 30.stava 2)b) Konvencije.

b) Ako se radi o zemlji koja se prestala smatrati zemljom u razvoju kao što je spomenuto u članu I. stav 1) ovog aneksa, izjava dana u skladu sa ovim stavom vrijedi do dana kada ističe rok koji se primjenjuje u skladu sa članom I. stav 3) ovog Aneksa.

c) Nijedna zemlja koja je dala izjavu u skladu sa ovim stavom ne može se naknadno koristiti pravom predviđenim u članu II. ovog Aneksa, čak ni onda ako povuče danu izjavu.

- 2) Sa izuzetkom stava 3) ovog člana, nijedna zemlja koja se koristila pravom predviđenim u članu II. ovog aneksa ne može naknadno dati izjavu u skladu sa stavom 1) ovog člana.

- 3) Svaka zemlja koja se prestala smatrati zemljom u razvoju, kao što je spomenuto u članu I. stavu 1) ovog aneksa, moći će, najkasnije dvije godine prije isteka roka koji se primjenjuje u skladu sa članom I. stavom 3) ovog aneksa, dati izjavu u smislu odredbe prve rečenice člana 30. stav 2)b) Konvencije, bez obzira na činjenicu da nije u pitanju zemlja izvan Unije. Ta izjava stupa na snagu onog dana kad ističe rok koji se primjenjuje u skladu sa članom I. stav 3) ovog aneksa.

Član VI.

- 1) Svaka zemlja može izjaviti, počevši od datuma koji nosi ovaj akt i u svakom trenutku prije nego što bude vezana odredbama člana 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom:
 - i) ako je riječ o zemlji koja bi, ako bi bila vezana odredbama člana 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom, bila ovlaštena da se koristi pravima spomenutim u članu I. u stavu 1) ovog aneksa, da li će primjenjivati odredbe člana II. ili člana III. ovog aneksa ili pak i jedne i druge, na djela koja potiču iz zemlje koja, primjenom tačke ii) ovog stava, prihvaća primjenu tih članova na takva djela ili koja je vezana odredbama člana 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom; jedna takva izjava može se odnositi i na član V. umjesto na član II. ovog aneksa;
 - ii) da prihvaća primjenu ovog aneksa na djela čija je zemlja porjekla, od strane zemalja koje su dale izjavu na osnovu tačke i) ovog stava ili saopštenje na osnovu člana I. ovog aneksa.
- 2) Svaka izjava prema stavu 1) ovog člana mora biti dana pismeno i deponirana kod Generalnog direktora. Ona stupa na snagu od dana deponiranja.

U potvrdu čega, potpisani su, propisno ovlašteni u tu svrhu, potpisali ovaj akt.

Sastavljeno u Parizu, 24. jula 1971.